

**DIUMENGE DESSETÉ
DEL TEMPS ORDINARI**

LECTURA PRIMERA

Tots en menjaran i encara en sobrarà

Lectura del segon llibre dels Reis

4, 42-44

En aquells dies,

va arribar un home de Baal-salisà que portava en l'alforja,
per a l'home de Déu, els pans de les primícies:

vint pans d'ordi i gra novell.

Eliseu digué al seu servidor:

— «Dona-ho a la gent i que en mengen.»

El servidor li contestà:

— «¿Com vols que repartisca això entre cent persones?»

Però Eliseu insistí:

— «Dona-ho a la gent, i que en mengen,
perquè això diu el Senyor:

“Tots en menjaran i encara en sobrarà.”»

El servidor els ho repartí,

en menjaren i encara en sobrà,
tal com el Senyor havia dit.

Paraula de Déu.

SALM RESPONSORIAL

145 (144), 10-11.15-16.17-18 (R.: cf. 16)

R. Només obriu la mà, Senyor,
sacieu tots els vivents.

Que vos enaltisquen les vostres criatures,
que vos beneïsquen els fidels;
que proclamen la glòria del vostre regne
i parlen de la vostra potència.

R. Només obriu la mà, Senyor,
ens sacieu de bon grat.

Tots tenen els ulls en vós, mirant esperançats,
i en el seu temps vós els doneu l'aliment.
Només obriu la mà, Senyor,
sacieu tots els vivents.

R. Només obriu la mà, Senyor,
sacieu tots els vivents.

Són camins de bondat els del Senyor,
les seues obres són obres d'amor.
El Senyor està prop dels qui l'invoquen,
dels qui l'invoquen amb sinceritat.

R. Només obriu la mà, Senyor,
sacieu tots els vivents.

LECTURA SEGONA

Un sol cos, un sol Senyor, una sola fe, un sol baptisme

Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes

4, 1-6

Germans:

Jo, presoner per causa del Senyor,
vos demane que visqueu d'una manera digna
la vocació que heu rebut,
amb tota humilitat i mansuetud,
amb paciència,
suportant-vos amb amor els uns als altres,
procurant conservar la unitat de l'Esperit
amb els lligams de la pau.

Un sol cos i un sol Esperit,
com és també una sola l'esperança
que naix de la vocació que heu rebut.

Un sol Senyor,
una sola fe,
un sol baptisme.
Un sol Déu i Pare de tots,
que està per damunt de tot,
actua a través de tot i està present en tots.

Paraula de Déu.

EVANGELI

Jesús prengué els pans i els repartí entre tota la gent, tants com en volgueren

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Joan

6, 1-15

En aquell temps,
Jesús se n'anà a l'altra vora del mar de Galilea
o de Tiberíades.
El seguia molta gent,
perquè veien els senyals
que feia amb els malalts.

Jesús pujà a la muntanya
i s'assentà amb els seus deixebles.
S'acostava la Pasqua, la festa dels jueus.
Llavors Jesús alçà els ulls
i, en veure la multitud que anava arribant,
digué a Felip:
— «¿On comprarem pa perquè puguen menjar tots?»

De fet, ho preguntava per a posar-lo a prova,
perquè ja sabia què volia fer.

Felip li respongué:
— «Ni amb dos-cents denaris no n'hi hauria prou
per a donar un tros de pa a cada u.»

Un dels deixebles, Andreu, el germà de Simó Pere, diu a Jesús:
— «Ací hi ha un xiquet que té cinc pans d'ordi i dos peixos;
però, ¿què és això per a tanta gent?»

Jesús digué: “Feu que tots s'assenten.”
En aquell lloc hi havia molta herba i s'assentaren;
només d'hòmens, n'eren uns cinc mil.
Llavors Jesús prengué els pans,
digué l'acció de gràcies
i els repartí entre tota la gent assentada,
tants com en volgueren,
i el mateix va fer amb els peixos.
Quan tots quedaren satisfets,
digué als seus deixebles:

— «Arreplegueu els trossos que han sobrat,
que no es perda res.»

Els els arreplegaren
i amb els trossos d'aquells cinc pans d'ordi,
ompliren dotze cistelles:
eren les sobres després d'haver menjat.

Quan la gent s'adonà del senyal que Jesús havia fet,
començà a dir:

— «Realment este home és el Profeta
que havia de vindre al món.»

Jesús, sabent que anaven a emportar-se'l per a fer-lo rei,
es retirà altra vegada a soles a la muntanya.

Paraula del Senyor.